

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **I. A. H. S.**, zastoupený Mgr. Gabrielem Šípem, advokátem se sídlem Kleinerova 24, 272 01 Kladno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2006, č. j. OAM-699/LE-05-VL-08-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2006, č. j. 47 Az 45/2006 - 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Gabriela Šípa **s e u r č u j e** částkou 3184 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 7. 2006 zamítl žalovaný žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze, dne 2. 8. 2006. Krajský soud tuto žalobu dne 30. 8. 2006 zamítl.

V kasační stížnosti stěžovatel brojil proti rozsudku krajského soudu; uvedl, že krajský soud mylně interpretoval vztah § 16 odst. 1 písm. g) a § 12 zákona o azylu. Odmítl-li totiž žalovaný žádost o azyl s tím, že v stěžovateli neuvedl skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, implicitně z toho vyplývá, že musel tvrzení stěžovatele pod zorným úhlem § 12 zkoumat a teprve následně aplikoval § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Vztah § 16 odst. 1 písm. g) a § 12 zákona o azylu je natolik těsný, že nelze rozhodnout o aplikaci prvního z nich bez posouzení druhého. Názor soudu, že v případě stěžovatele nebylo nutné provádět dokazování o splnění podmínek § 12 zákona o azylu proto není s těmito ustanoveními zákona o azylu v souladu. Teprve řádné posouzení stěžovatelova případu z pohledu § 12 může vést žalovaného k závěru, že jsou splněny podmínky pro aplikaci § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Námítkou týkající se vztahu § 12 a § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a nutnosti provádět dokazování o splnění podmínek ustanovení § 12 téhož zákona, je-li žádost o azyl zamítána jako zjevně bezdůvodná se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 27. 5. 2004, č. j. 7 Azs 124/2004 - 45, publikováno pod č. 349/2004 Sb. NSS, nebo v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikováno pod č. 244/2004 Sb. NSS. Námítka, již stěžovatel učinil předmětem sporu, byla v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešena s tímž výsledkem a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatel vznesl v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupce, který byl žalobkyni ustanoven soudem, vyúčtoval mimosmluvní odměnu za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení včetně první porady s klientem ve V. P. a ve studiu soudního spisu. K tomu požadoval dva režijní paušály, náhradu za promeškaný čas a cestovné; cestovného a náhrady za promeškaný čas za cestu na poradu s klientem se posléze vzdal. Nejvyšší správní soud setrvává na tom, že studium spisu není samostatným úkonem, za nějž náleží odměna, s výjimkou uvedenou v § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu. V projednávaném případě pak byl studiem spisu, které advokát provedl u krajského soudu dne 9. 11. 2006, naplněn právě úkon převzetí zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu (takovým úkonem není pouhé převzetí obálky s usnesením ustanovujícím advokáta zástupcem nemajetného účastníka). Ohledně porady s klientem ve V. P. (kterou ostatně zástupce nijak nedoložil) lze konstatovat, že její účel je totožný s nahlédnutím do spisu (převzetí a příprava věci). Je potom s podivem, že zástupce absolvoval tak nákladné seznámení se s případem, aniž by následně zaslal soudu jediné podání ve věci samé (kromě vyúčtování svých nákladů). Takový postup nejenže nasvědčuje účelovosti jednání zástupce, ale zejména nemá žádný přínos pro žalobce samotného; zástupce byl ustanoven především k obraně žalobce, nikoliv k hromadění úkonů právní služby. Soud proto přiznal zástupci 2100 Kč za převzetí a přípravu zastoupení [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhradu výdajů s tímto úkonem spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Dále soud zástupci přiznal 400 Kč jako náhradu za promeškaný čas za cestu z Kladna ke Krajskému soudu v Praze (4 půlhodiny) [§ 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu] a 384 Kč jako cestovné za tutéž cestu [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu a § 2 a 3 vyhlášky č. 496/2005 Sb.]. Celkem tedy zástupci náleží 3184 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu